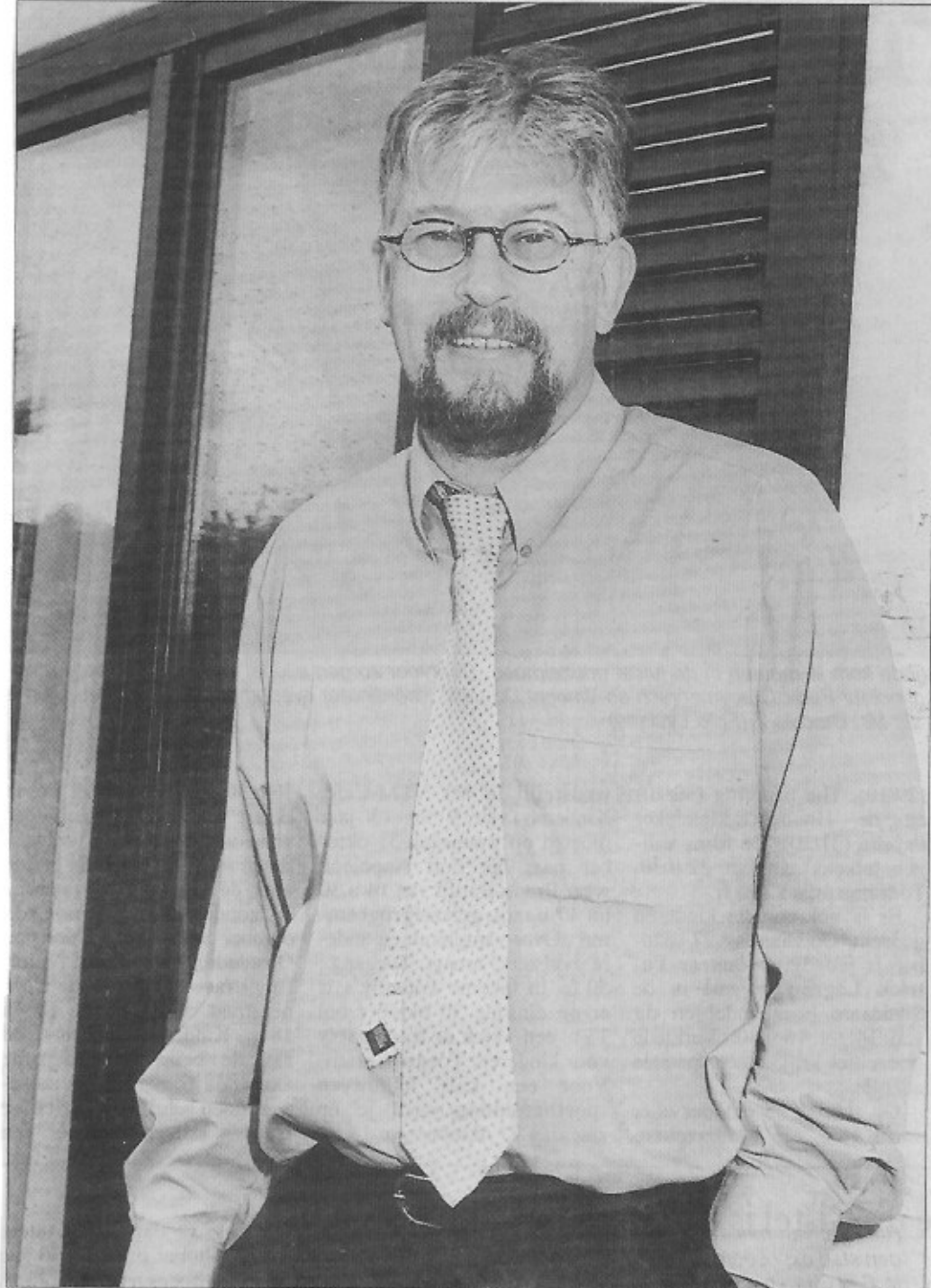

Verpleegkundige Willy Sibiet werkte zich vanuit operatiekwartier op tot stafmedewerker AZ Damiaan

Dichtbij de zwakkere

mens staan...

Al was pa Robert gedreven naar kaartspel en biljart in de Volksbond — op zeker ogenblik door broer Eric gerund — dan is Willy Sibiet nooit café-ganger geweest. Politiek was hij altijd partijloos : „Ik heb echt geen tijd om deel uit te maken van het verenigingsleven”, zegt hij. Dat verpleegkundige Amor niet onverschillig laat, ondervond hij aan de lijve. Hij ontmoette er kandidaat-nurse Mireille Daen tegen wie hij op zijn 22ste in het bijzijn van familiepastoor Tuur Fincioen in de Sint-Janskerk het jawoord uitsprak : „Mireille is een persoonlijkheid die mij kan temperen als ik te veel hooi op de vork neem. Zij is werkzaam in de stadsbibliotheek en heeft aanleg voor tekenen en schilderen. Twee flinke dochters sieren ons huwelijk : Veronique (23) studeerde 'vergelijkende cultuurwetenschappen', was actief bij Hermes volleybal en WIK-turnen en pronkt met een vriend. Pascale (20) is kotstudiante met twee kandidaturen achter de rug en in de run voor eerste licentie psychologie. „Onze kinderen haken in op de gedachtengang van hun ouders, t.t.z. dat iedere mens belangrijk is... en het uiteindelijk niet altijd de portemonnee is die telt.”

Tweede oudste uit een gezin van tien kinderen werd Willy Sibiet zeer vroeg geobseedeerd door *wat gebeurt waar en hoe...* Net als andere jongeren revolutionair in de jeugdijaren luchtte hij evenwel nooit naar buitenuit datgene wat bruiste binnenin hart en nieren. Daarvoor was zijn feeling voor diplomatie te groot: „Ik heb al altijd geprobeerd mijn woorden te wikken en te wegen, liever dan onbesuisd stukken te maken.” Op zijn 16de trok Willy naar *Huize Marie-Louise* in de Oostendse Langestraat om er verpleegkunde te studeren. Hij kreeg er zelfs nog les van wijlen schepen Kris Lambert. Als gegradueerde verpleegkundige begon hij zijn carrière in het Sint-Jozefsziekenhuis op de diensten spoedgevallen en operatiekwartier. Functie die hij 20 jaar bekleedde. Hierna werd hij stafmedewerker en pr van het AZ Damiaan, campus Sint-Jozef. Als mens gunt Willy Sibiet zich de tijd om af en toe naar de zon te kijken, verschrikkelijk van Oostende te houden maar... ook tact aan laars te lappen als hij vloekt op diegenen die zouden durven *zijn* bruisende Noordzee aan banden te leggen!

Januarikind van 1952 met vijf broers en vier zussen denkt Willy graag terug aan het reuzengezin waar de oudsten de jongsten hielpen opvoeden. Wijlen vader Robert Sibiet, al te vroeg op 57-jarige leeftijd gestorven, stond in de vismijn in voor de vervoerdienst van een firma.

„Na overlijden vader vormden we een clan...”

Willy, die 29 was toen vader overleed, weet maar al te goed wat zo'n bruto afscheid in een gezin teweegbrengt. „Met zijn allen vormden we evenwel met moeder een ploeg om dit te boven te komen. Een hechte clan met moeder als centrale figuur bij wie studeren en ons best doen op school

een kardinaal punt was.” Na de kleuterschool bij de Lutgardisnonnen trok Willy naar het college, waar zijn leergierigheid vooral talenkennis aansneed. Muzikaal noch sportief zou hij als boekenworm de horizon verbreden.

— **Tot jeugdvereniging aangesloten?**

— Willy: „Op de Sint-Janswijk was ik vijf jaar lid van de chiro onder Maurits Verstreken — vader van Johan — die geestig overkwam. Positief hoe de chiro zowel studenten uit middelbaar en vakschool, als pubers in werkfrak aantrok.”

— **Welke problematiek tekende jouw jeugdijaren?**

— Willy: „De stille scholier die een wat rumoeriger puberstudent werd en de Parijse revolutie die in de excentrieke zestiger hippiejaren afstevende op een verandering van de maatschappij.

— **Al altijd de zwakkere mens nabij...**

— Willy: „Waar in onze

maatschappij wel altijd mensen uit de boot vallen — daarom niet door eigen schuld — is het wel dankbaar een helpende hand of begrijpende ziel in de buurt te hebben.”

Als prille puber van 16 ging Willy verpleegkunde studeren in *Huis Marie-Louise* in de Langestraat. „Er heerste daar een zeer aangename sfeer onder directrice Moens. We herinneren ons de vleug humor en

eenvoud die lesgever Dr. Kris Lambert sierde. Volgens hem was wetenschap niet alles... omdat je, wat je ook doet, in geen geval de mens mag vergeten...”

— **Hoe kwam verpleegkun-**

de aanvankelijk over?

— Willy: „Als het werken met en verzorgen van mensen. Een beroep dat voor een heel stuk technischer werd: in de jongste 20 jaar is er nogal wat medische apparatuur bijgekomen. Dus moet al wie in het hospitaalwereldje frequenteert, zich voortdurend bijscholen.

Verpleegkunde niet alleen voor meisjes...

Daarbij de mensen niet vergetend die geprangd tussen de toestellen liggen..."

— **Verzorger niet langer puur meisjesberoep...**

— **Willy :** „Zijn 80 % van de werknemers vrouwen, dan neemt dit niet weg dat almaar meer jongens kiezen voor het verplegersambt. Men heeft het niet langer over mannen en vrouwen, omdat in de verpleegkunde iedereen zijn job naar behoren invult. Wees gerust dat voor die ingesteldheid meisjes en jongens voor mekaar niet moeten onderdoen.”

— **Drie moeilijkheidsgraden...**

— **Willy :** „Patiënten zijn niet altijd gemakkelijke mensen : ze bevinden zich in een ziekenhuis... Tragedie waaraan dichtbij familie niet ontkomt. Ja, mensen durven je alleen benaderen op een manier die je absoluut niet verwacht. Tenslotte zijn de studies ver van simpel... en moet er serieus gewerkt worden om er te geraken.”

— **Ben je in drie jaar tijd verpleegkundige ?**

— **Willy :** „Klaar om het verplegersuniform aan te trekken... zul je hierna week na week en jaar na jaar blijven groeien. Vergeet niet, dat na de school het pas begint !”

— **Hoe kan er worden bijgeschoold ?**

— **Willy :** „In beroepsverenigingen zoals KVVV (Katholiek Verbond Vlaamse Verpleegkundigen) worden diverse cursussen georganiseerd. Door hen kwamen de bescherming van de beroepstitel en de wetenschappelijke uitbouw van het beroep tot stand.”

— **Verdient verpleegkundige goed zijn brood ?**

— **Willy :** „Een verzorger is

iemand die hogere studies heeft gedaan, dus staat er daar een bepaalde wedde tegenover. Mijn inziens mag de loonfiche gewis naast het onderwijsgamma geplaatst worden.”

— **Is er voldoende belangstelling voor het beroep ?**

— **Willy :** „Minister Aelvoet voerde campagne om jongeren aan te sporen voor het beroep van verpleegkundige, met gunstig gevolg. In een tijd van zakkende geboortecijfers zijn er almaar minder jonge mensen ter beschikking. Als verpleegkundige op professionele wijze mensen bijstaan, dat zegt wat !”

„Een team is zo sterk als haar zwakste schakel...”

Toen Willy Sibiet debuteerde bij spoedgevallen en in het operatiekwartier in het Sint-Jozefsziekenhuis, zag hij jaarlijks een paar duizend patiënten passeren : „Een gesteltemis waarin je als verpleegkundige moet groeien, want op een jonge gast maakt dit wel een grote indruk. Ik zal niet zeggen dat je er harder door wordt, maar je leert toch wel dergelijke situaties te relativiseren en de nodige afstand te houden.”

— **Kon je mensen op hun gemak stellen ?**

— **Willy :** „Belangrijk is luisteren naar de patiënt die op dat eigenste ogenblik niet meer weet waarin of waaruit. Oren spitsen naar het verhaal dat gedaan wordt en laten aanvoelen dat je meeleeft, kan op menselijk vlak wonderen verrichten...”

— **Vandaag ben je stafmedewerker in het AZ Damiaan.**

— **Willy :** „Ik begon onder directeur Rik Vanderjeugd, onder wie het ziekenhuis groeide. Ikzelf trad binnen in 1972, werkte 20 jaar in spoedgevallen en operatiekwartier, was 13 jaar hoofdverpleegkundige en ben sinds 1993 stafmedewerker.”

— **Huidige functie kan tellen...**

— **Willy :** „Gisteren en vandaag was en ben ik, zoals iedere medewerker, gewoon één radertje in de totale schakel van de Sint-Jozefcampus. Het is aan ons om iedere helper op zijn beste niveau te krijgen : een groep mensen is altijd zo sterk als zijn zwakste scha-

kel...”

— **Jaak Droesbeke, man van de fusie...**

— **Willy :** „Hij maakte inderdaad van *Sint-Jozef* en *Heilig Hart* het AZ Damiaan. De directeur, afkomstig van het Nieuwpoortse revalidatiecentrum Ter Duinen, is iemand die enorm mensen kan motiveren.”

— **Meegemaakte revolutionaire verwezenlijkingen ?**

— **Willy :** „In de tachtiger jaren maakten *kijkoperaties* het mogelijk dat patiënten veel vroeger naar huis konden gaan zodat het *dagziekenhuis* ontstond. AZ Damiaan was van meetaf aan mee met de evoluties. De chirurgie evolueert constant omdat technieken en nevenbehandelingen almaar beter worden. Zo kunnen we vandaag rekenen op een neurochirurg voor hersenen en zenuwen ; een oncologisch chirurg inzake kanker en een medisch oncoloog noodwendig voor en na de ingreep.”

— **Vervoegt ook Serruysziekenhuis de Damiaanran-**

— **Willy :** „Een veronderstelling die voorlopig gevraagdkend blijft.

Kijkend door een *Oostendse bril* zou ik het voor de mensen van de Koningin der Badsteden een enorm pluspunt vinden.”

„Van 't zèetje afblijven met hun poten”

Voor Willy Sibiet is en zal Oostende wel altijd zijn thuis haven blijven. Hij doet hoed af voor alle mensen — zo politici als idealisten — die hun bult uitsteken voor verbetering : „Je moet aan de keizer geven wat hem toekomt, ook al is de kroon vandaag rood gekleurd.”

— **Politieke partijen opnieuw gedoopt...**

— **Willy :** „Hopelijk wordt het geen oude wijn in nieuwe kratten.

Als er inhoudelijk geen schoonschip wordt gemaakt, ben je er nog lang niet met een nieuwe naam...”

— **Driftige Noordzee, jouw keppekind ?**

— **Willy :** „Bij regen of zon, vanuit 't verste punt in Vlaanderen en het meest afgelegen dorp in Wallonië tuft men constant naar de kust.

Dus moeten ze — klein of groot — met hun poten van ons zèetje afblijven !”

De een heeft het uurwerk, de andere de tijd

Al een zevental jaar heeft de Koningin der Badsteden een *Stedelijke Raad van Ontwikkelingssamenwerking*, met Willy Sibiet vandaag als voorzitter: „Naast je werk moet je van tijd tot tijd met andere zaken kunnen bezig zijn. Streven naar meer rechtvaardigheid in de wereld, is voor mij een engagement waarvoor ik me totaal kan inzetten”, aldus Willy Sibiet.

„Wij hebben het geluk in een westers land geboren te zijn, terwijl zovelen het ongeluk kenden aan de rampspoedige andere kant van de wereld het levenslicht te hebben gezien...”

— **Welke pijn tegt de mensen aldaar meestal?**

— **Willy:** „Het is niet altijd *lijden* dat de hoofdtoon heeft, want naast afzien en ontbering wordt men er evenzo door schone zaken getroffen. De Afrikanen hebben inderdaad vaak kwaliteiten die in onze welvaartmaatschappij verloren gingen. Denk maar aan het wegdeinende familiale gevoel dat we hier in het westen meer en meer tekortkomen.”

— **De rijkdom van arm te zijn, is de noodzaak die mensen alsdan veel meer naar contact met mekaar stuwt...**

— **Willy:** „Er was ooit een Afrikaan die aan een Europeaan zei: *Vous, les Européens, vous avez des montres. Nous, Africains, nous avons le temps.*

Vrij vertaald: *Westerlingen hebben een uurwerk, maar wij sukkelars hebben de tijd...* Kon het frappanter!”

— **Voorzitter Raad Ontwikkelingssamenwerking...**

— **Willy:** „Het officieel orgaan bestaat nu al een zevental jaar. Indertijd was er o.l.v. schepen Emilienne Verduyts een meer informele verhouding en had men een *subsidiepot* voor het project. Bij de Oostendse Stedelijke Raad van Ontwikkelingssamenwerking zijn 26 verenigingen aangesloten, waarbij volgende bekende gezichten niet ontbreken: Amnesty International, Broederlijk Delen, Vredeseilanden, Oxfam International, Wereldwinkel en Unicef.”

— **Hoe verloopt de 'samenwerking' op zijn best?**

— **Willy:** „Suggesties worden door onze verenigingen bij het stadsbestuur ingediend. Een budget was er al altijd en groeide met de jaren. Graag even benadrukt dat onder

schepen Marina Willems de financiële inspanning geleidelijk omhoog ging. Dit jaar wordt voor de tweede keer een project in Benin ondersteund: het betreft een betere manier voor de vrouwen aldaar om palmolie te winnen. De stad Oost-

ende schrijft jaarlijks een bedrag van 1 miljoen uit voor ontwikkelingssamenwerking.”

— **Je bent pas terug uit Burkina Faso...**

— **Willy:** „Een vriend van Medicos Mundi nodigde me uit om eens met het voor velen

stukje onbekend Afrika kennis te maken. Kan Burkina Faso zijn armoede niet verbergen, dan heeft het een rijkdom die zelfs westerlingen niet onverschillig kan laten: in het fantastisch mooi land blijken de hartelijkste mensen van heel de wereld

te wonen!”

— **Wat zijn de plannen van Medicos Mundi?**

— **Willy:** „Het opleiden tot dorpsvroedvrouwen naar de meest elementaire geneeskundige normen...”

Eén groot geheel, de toekomst! Van weeshuis tot campusmastodont

Hoeveel mensen zullen zich nog het nonnekesvolle Sint-Vincentiusweeshuis langs de Nieuwpoortsteenweg herinneren, waaruit in 1949 het St-Jozefsziekenhuis verrees... en dat vandaag als een van de twee campussen van het AZ Damiaan staat aangeschreven.

Ziekenhuisbedden lijken een nogal winstgevende zaak, bij het bekijken van de huidige geneeskundemastodonten...

— **Willy:** „Het runnen van ziekenhuizen is ver van simpel, dus moet men er absoluut geen winstgevende intenties bij zoeken. Niet gemakkelijk om op het einde van het jaar de boeken te sluiten zonder deficiet. AZ Damiaan is vandaag op twee verschillende plaatsen actief, wat er op neer komt dat het vervoer een bom geld kost!”

— **Eén reuzencampus logisch einddoel?**

— **Willy:** „AZ Damiaan dat toekomstgericht streeft naar één grote campus, diende al een plan in bij de overheid. Hierbij motiverend dat alle activiteiten zouden samengebracht worden op één AZ Damiaancampus op de Konterdam.”

— **Wat met het indrukwekkend St-Jozefscampus?**

— **Willy:** „Wat binnen 10 of 15 jaar gebeurt aan de Nieuwpoortsteenweg, zal zelfs de klaarste glazenbol ons niet vrijgeven...”